

slaget kan amtskommunerne således oprette døgnhuse i stedet for eller som supplement til åbne psykiatriske afsnit på psykiatriske sygehuse.

Døgnhuse er et tilbud til brugere, som har behov for et ophold i beskyttede og trygge rammer, mens deres tilstand stabiliseres, fx. efter udskrivning fra en lukket psykiatrisk afdeling. I Viborg amtskommune har den gennemsnitlige opholdstid for brugerne i døgnhusene været opgjort til ca. halvanden måned.

Døgnhuse kan oprettes som selvstændige institutioner. Det giver mulighed for at oprette døgnhuse i brugerens lokalmiljø, således at støtten til den enkelte kan ske i nærmiljøet, bl.a. med det mål bedre at kunne bibeholde brugerens eventuelle netværk under opholdet på døgnhuset. Hensigten med døgnhuse er herudover også at undgå unødigt indlæggelse på psykiatrisk afdeling.

Indsatsen i døgnhuse vil typisk være baseret på miljøterapi (hvilket fx. indebærer at dagligdagens arbejdsopgaver indgår som en del af indsatsen) samt medikamentel behandling.

At der gives hjemmel til døgnhuse i serviceloven og ikke i sundheds- og sygehuslovgivningen medfører, at driften af døgnhusene bl.a. ikke omfattes af psykiatriloven. Det har særligt betydning i relation til magtanvendelsesreglerne.

I serviceloven omhandler §§ 109 – 109 m reglerne om magtanvendelse. Hovedreglen er, at magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten skal begrænses til det absolut nødvendige, og at disse indgreb aldrig må erstatte omsorg, pleje og bistand. Er betingelserne for magtanvendelse opfyldt, er det en betingelse, at magtanvendelsen skal stå i rimeligt forhold til det, der søges opnået. Forud for enhver form for magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten skal kommunen eller amtskommunen foretage, hvad der er muligt for at opnå brugerens frivillige medvirken til en nødvendig foranstaltning.

De former for magtanvendelse, som kommunen eller amtskommunen kan træffe beslutning om efter serviceloven, er:

Anvendelse af personlig alarm eller pejlesystem for en person, når der er nærliggende risiko for, at denne ved at forlade boligen udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, og forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet for at afværge denne risiko.

Anvendelse af fysisk magt i form af at fastholde en person eller føre denne til et andet opholdsrum, når der er nærliggende risiko for, at personen udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, og

forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet.

Anvendelse af fysisk magt i form af at fastholde en person for at forhindre denne i at forlade boligen eller for at føre denne tilbage til boligen.

Anvendelse af fastspænding med stofseleer til kørestol eller andet hjælpemiddel, seng, stol eller toilet for at hindre fald, når der er nærliggende risiko for, at en person udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade, og forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet.

Optagelse i bestemt botilbud uden samtykke, når det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig.

Fiksering er ikke lovlig i medfør af serviceloven og kan altså ikke anvendes i sociale tilbud, herunder døgnhuse.

Optagelse i særlige botilbud uden samtykke og enhver form for magtanvendelse i medfør af serviceloven skal registreres og indberettes til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet.

Reglerne om magt og tvang adskiller sig i serviceloven og psykiatriloven primært i karakteren af magten og tvangen, men også i forhold, til hvem, der skal involveres inden iværksættelse af magten og tvangen, hvad der skal til, før den kan iværksettes, samt underretningspligten efter indgrebet.

Formålet med, at reglerne om magt og tvang i døgnhuse, hjemles i serviceloven er at skabe et miljø, hvor vægten lægges på at støtten til brugerne ydes på tilsvarende måde som over for borgere i eget hjem.

Personalet i døgnhuse vil som oftest bestå af en blanding af sundhedsfagligt og socialfagligt personale.

Det sundhedsfaglige personale, der har ansvaret for den lægelige behandling, omfattes af de gældende autorisationslove og af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. med de pligter og ansvar, der følger heraf.

Sundhedsstyrelsen fører tilsyn med den sundhedsfaglige virksomhed, der udføres af sundhedspersonalet efter lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

Til nr. 5

Efter lovforslaget er det amtskommunen, der træffer beslutningen om optagelse i døgnhuse.

Til nr. 6

Kvindekrisecentre indgår efter gældende regler sammen med bl.a. forsorgshjem i servicelovens § 94, stk. 1. Forslaget medfører, at forslaget lovteknisk udskilles fra de øvrige § 94-boformer. Det skyldes, et